

5. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text> (дата звернення: 12.10.2022).

**Христина Зайцева, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Ольга Лугова, к.е. н., старший викладач кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет**

ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Процеси глобалізації світового господарського життя зачіпають економічні інтереси великих груп - іноземних інвесторів та регіональних виробників; власників підприємств, найманих працівників та менеджерів; галузеві та міжгалузеві структури; регіональні інтереси окремих країн та різного роду міждержавних союзів; фінансові, промислові та торгові кола тощо. Тією чи іншою мірою весь цей складний комплекс протиріч позначається на бухгалтерському обліку, який за визначенням закликав максимально об'єктивно відображати фактичний стан справ суб'єктів господарювання. Будучи особливою інформаційною системою, бухгалтерський облік та звітність покликані показувати реальну картину нарощування капіталів, джерел формування доходів та доданої вартості, напрямів розподілу виручки та прибутків, розмірів присвоєння, споживання та накопичення.

За оцінками фахівців «глобалізація економіки супроводжується переміщенням права регулювання глобальних потоків фізичного та фінансового капіталу з національного рівня на міжнародний. Змінюються суб'єкти і умови регулюючого впливу на процеси економічного відтворення і системи їх бухгалтерського обліку» [1, с. 65].

В умовах інформатизації суспільства та глобалізації економіки роль та місце бухгалтера докорінно змінюється. У вступі до Міжнародних Стандартів Освіти для професійних бухгалтерів зазначено, що сьогодні бухгалтер повинен бути технічним експертом, який має блискучі комунікативні навички і здатний задовольняти потреби в звітності та інформації, які висуває економіка, що базується на нових знаннях, глобалізаційних та інтеграційних процесах. На додаток до набуття технічних бухгалтерських знань та навичок, бухгалтерам потрібні навички, які нададуть їм можливість, у разі потреби, виступати у ролі бізнесових радників, фінансових аналітиків, менеджерів та фахівців, які можуть вести переговори [2, с. 22].

На сьогоднішній день потреба в подальшій конвергенції вітчизняних та міжнародних облікових підходів зумовлена глобалізацією економіки та інформатизацією суспільства [3, с. 45].

Можна констатувати, що розвиток теорії, методології, методики та організації системного бухгалтерського обліку відбувався з відставанням від темпів глобалізації та не гармоніював із новими структурами економічних

інтересів. Облікові технології, як і раніше, налаштовані на відстоювання насамперед інтересів власників підприємств на шкоду решти заінтересованих сторін.

Вважаємо, що удосконалення бухгалтерського обліку в умовах глобалізації має здійснюватися за такими напрямками:

Частота складання звітності. Беручи до уваги зростання динамізму та мобільності економічних процесів, продуктивність праці, що збільшилася, а також швидкодія та масштаби міжнародних угод є доцільним збільшити частоту складання бухгалтерської фінансової (зовнішньої) звітності і зробити її не щорічною, а щомісячною або щоквартальною. Такий підхід дозволить оперативніше брати до уваги бухгалтерських показників такий важливий чинник, як час. Сучасні комп'ютерні технології дозволять це зробити без істотного зростання витрат на отримання звітних даних.

Звіт про рух коштів. Здається, що слід суттєво модифікувати склад і структуру звіту про рух коштів, наголосивши на ньому поділ «власних» і «позикових» фінансових потоків. Це дозволить зробити прозорішим те, які витрати грошових ресурсів (на поточне споживання, на накопичення, на дивіденди) здійснюються за рахунок яких джерел (виручка, прибуток, кредити, цільове фінансування, капітали власників).

Об'єкти обліку. Можливо, слід розширити список об'єктів обліку. Нині вони групуються переважно за п'ятьма розділами - майно, власні джерела, зобов'язання, доходи та витрати. При цьому важко скласти цілісне уявлення про характер угод, неможливо оцінити дійсні джерела збільшення вартості. Це призводить до спотворення податкових баз, кінцевих фінансових результатів та оцінки дійсного фінансового стану підприємства. Єдиний облік руху вартості по всьому завершеному кругообігу господарської угоди, а не відокремлений облік її окремих стадій (придбання, зберігання, виробництво, реалізація) сприяли б більш точної та реальної оцінки економічного ефекту від діяльності суб'єкта господарювання, використання власних та позикових фінансових ресурсів.

Трансформація власності. Характерні для сучасної економіки активні зміни майнових відносин (злиття та поділ компаній, їх приватизація чи націоналізація тощо) актуалізують проблему відображення в обліку економічних інтересів акціонерів. Насамперед це відноситься до оцінки їх часток у майні, фінансових результатах, зобов'язаннях, капіталах та накопиченнях.

Розвиток міжнародних стандартів. Звісно ж, що вдосконалення положень міжнародних стандартів має здійснюватися у напрямі більшої конкретизації дефініцій, облікових прийомів і способів, можливого усунення багатоваріантності допустимих бухгалтерських розрахунків.

Література:

1. Кірейцев Г. Г. Глобалізація економіки та уніфікація методології бухгалтерського обліку: наукова доповідь. Житомир : ЖДТУ. 2008. 76 с.

2. Міжнародні стандарти освіти для професійних бухгалтерів [Текст] / перекл. з англ. за ред. Н. Непийводи. К. : Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України. 2004. 78 с.

3. Пальчук О.В., Савченко В.М., Рузмайкіна І.В. та ін. Розвиток бухгалтерського обліку в умовах глобалізації та інформатизації суспільства : монографія. Кропивницький : ПП «Ексклюзив-Систем». 2017. 248 с.

**Любов Зварич, старший викладач кафедри менеджменту організації
Одеський національний економічний університет**

МЕТОДИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У МЕНЕДЖМЕНТІ ОРГАНІЗАЦІЙ

Функціонування будь-якої організації пов'язано із розробкою, прийняттям і реалізацією управлінських рішень. Від того які саме управлінські рішення розробляються і реалізуються, залежить поточна та перспективна конкурентоспроможність організацій, ефективність її діяльності.

В умовах розвитку цифрового суспільства зростає інтерес до проблем використання інноваційних технологій прийняття управлінських рішень та методології вирішення питань розвитку бізнесу. Це покликано забезпечити високу точність та прозорість інформації, ефективно та комплексно її розповсюдження та зниження складності її використання для прийняття управлінських рішень.

Можна погодитися з думкою О. Шульги, що методи, які можуть бути використані під час розроблення управлінських рішень можна поділити на три групи:

1. Формальні методи. Дають змогу виявити закономірності розвитку та взаємозв'язку характеристик досліджуваних об'єктів за допомогою апарату математичної статистики. Прийнято вважати, що формальні (статистичні) методи можуть використовуватися, головним чином, у короткостроковому (рік) і середньостроковому (3–5 років) періодах, хоча для великомасштабних об'єктів вони можуть застосовуватися і в більш тривалому (10–15 років) періоді.

2. Евристичні методи, які включають метод аналогій та імітаційного моделювання. Метод аналогій спрямований на те, щоб виявити спільне у закономірностях розвитку різних процесів і на цій підставі будувати прогнози. Імітаційне моделювання полягає, перш за все, у конструюванні моделі, яка описує об'єкти і процеси за важливими, але не за всіма показниками (наприклад, за часом роботи, інтенсивністю). Далі відбувається перебирання великого числа можливих варіантів і вибір серед них найбільш прийнятних із погляду особи, що приймає рішення. Таким чином, за допомогою імітації може бути знайдено рішення складних проблем, тоді як класичні оптимізаційні моделі дають змогу отримати оптимальні рішення тільки для простих проблем.